

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14.09.1995, sp. zn. 6 To 377/95, ECLI:CZ:KSOS:1995:6.TO.377.1995.1

Číslo: 6/1996

Právní věta: K problematice podmíněného zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř. Doznání obviněného musí být obsaženo v jeho výpovědi podle § 90 a násl. tr. ř. Doznáním, a to i pokud jde o otázku zavinění, se přitom rozumí doznání skutkových okolností, ze kterých může orgán činný v trestním řízení dovodit naplnění zákonných znaků trestného činu.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 14.09.1995

Spisová značka: 6 To 377/95

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Rozhodnutí soudu, Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti poškozené Krajský soud v Ostravě zrušil usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 16. 6. 1995 sp. zn. 6 T 39/95 a tomuto soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením bylo podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastaveno trestní stíhání proti obviněnému V. K. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a podle § 307 odst. 2 tr. ř. mu byla stanovena zkušební doba na 15 měsíců.

Proti tomuto usnesení podala poškozená M. M. včas stížnost, kterou se domáhá, aby napadené usnesení bylo zrušeno a aby bylo ve věci nařízeno hlavní líčení, neboť skutečnosti v napadeném usnesení neodpovídají shromážděným důkazům. Poškozená má výhrady proti tvrzení, že obviněný v průběhu celého přípravného řízení svou vinu doznává, a poukázala na výpověď obviněného ze dne 5. 5. 1994, kdy uvádí, že se necítí být vinným na vzniku dopravní nehody a že podle něho dopravní nehodu zavinil řidič za ním jedoucího vozidla. Nebyla tedy splněna základní podmínka ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. Dále je argumentováno tím, že léčení poškozené neskončilo 1. 2. 1994, ale pro zranění, které utrpěla dopravní nehodou, byla ambulantně léčena ještě od října 1994 do března 1995. Od března 1995 je opět v pracovní neschopnosti. Uvádí, že její pracovní neschopnost je v příčinné souvislosti s následky zranění při dopravní nehodě ze dne 2. 10. 1993, což může doložit

lékařskými zprávami, případně si uváděné skutečnosti může soud ověřit u ošetřujícího lékaře.

Krajský soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost poškozené je důvodná.

Okresní soud odůvodnil učiněné rozhodnutí především tím, že obžalovaný v průběhu celého přípravného řízení svou vinu na dopravní nehodě doznává. Vycházel z tvrzení obžalovaného, že škodnou událost okamžitě nahlásil České pojišťovně. Obžalovaný byl kladně hodnocen jak po stránce pracovní, tak občanské a byla zjištěna i jeho bezúhonnost. Okresní soud dospěl tedy k závěru, že byly splněny formální i materiální podmínky podmíněného zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 tr. ř.

Krajský soud má však zato, že soud prvního stupně nezjistil náležitě skutkový stav ohledně namítané doby léčení poškozené M. M. V tomto směru bude potřeba poškozenou vyslechnout a uvážit, zda je nutno její údaje doplnit o navrhované lékařské zprávy. Je skuteností, že žádost obžalovaného o podmíněné zastavení trestního stíhání obsahuje uvedený údaj, že škodní událost nahlásil české pojišťovně ve Frýdku-Místku a uvedl číslo pojistné události ze dne 7. 10. 1993. Podle odvolacího soudu však se s tímto údajem nelze spokojit, pokud není ověřen potvrzením příslušné pojišťovny, aby tak byla uvedená skutečnost prokázána. Není tak zjištěno, zda je splněna podmínka, že obžalovaný učinil jiná opatření k náhradě škody.

Obžalovaný také ve zmíněné žádosti uvádí, že se ke spáchání trestného činu doznává. Zůstává však faktem, že se obžalovaný v přípravném řízení ve výpovědi k způsobu své vlastní jízdy vyjadřuje zcela nekonkrétně a dovozuje, že vinu na posuzované dopravní nehodě nese řidič za ním jedoucího vozidla zn. Fiat. Žádost obžalovaného je jím podepsána a tedy doznání v této žádosti uvedené je prohlášením obžalovaného. Podmínku ustanovení § 307 odst. 1 tr. ř., že se obviněný ke spáchání trestného činu doznal, je však nutno odlišovat od podobné podmínky ustanovení § 309 odst. 1 tr. ř., ve znění účinném od 1. 9. 1995, o novém institutu trestního řízení – narovnání. Zatímco u narovnání stačí doznání obviněného ve formě prohlášení učiněného před soudem (§ 309 odst. 1 tr. ř.), doznání jako podmínka podmíněného zastavení trestního stíhání musí být učiněno ve výpovědi obviněného podle § 90 a násl. tr. ř.

V tomto směru bude nutno, aby soud prvního stupně doplnil dokazování a aby znovu posoudil formální i materiální podmínky možného podmíněného zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř., neboť za tohoto stavu se jeví postup, který byl napaden stížností poškozené, nesprávným a předčasným. K podmínce doznání obviněného ke spáchání trestného činu je třeba ještě uvést, že se jím rozumí, a to i pokud jde o otázku zavinění, doznání ke skutkovým okolnostem, které umožňují soudu dovodit právní závěr o naplnění znaků trestného činu.

Krajský soud v Ostravě proto zrušil napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. ?